herpy

ORMEPADDER

Atlantic Slender Caecilian

Dermophis parviceps

Dermophis parviceps er en slank, benløs og gravende ormepadde fra regnskov og bjergskov i Costa Rica og Panama. Voksne dyr er 20-27 cm lange. Den lever dybt i fugtig jord og er formentlig levendefødende som resten af slægten. Arten er næsten ikke undersøgt i fangenskab, så pasningen bygger på erfaringer med landlevende ormepadder.

Familie: Dermophiidae Tidligere navn: *Gymnopis parviceps; Siphonops parviceps* Udgivet 17. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**20-27 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Gravende**
Biotop	**Regnskov og bjergskov**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**50 × 30 × 35 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**22-25 °C**
Temperatur, nat	**21-23 °C**
Luftfugtighed	**90-100 %**
Vand	**Ingen vandskål**
UVB	**Ikke nødvendig**
Kost	**Insekter og orme/snegle**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Levendefødende**
Udvikling	**Levendefødende**
Kuldstørrelse	**1-16 unger**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
EU-bilag	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Ikke på CITES-listerne og ikke i EU-bilag A-D. Arten står ikke på listen over forbudte dyr i BEK nr. 1261/2015. Om der gælder dyresundhedskrav ved import af ormepadder, er ikke bekræftet: tjek de aktuelle regler hos Fødevarestyrelsen.

Om arten

Dermophis parviceps er en slank, benløs padde, der ligner en lille regnorm. Kroppen er purpurgrå, og hovedet er lyserødt og tydeligt lysere end kroppen. Øjnene kan ses gennem huden. Furerne mellem hudfoldene mangler den mørke farve, som ses hos *Dermophis mexicanus*. Voksne dyr er 20-27 cm lange.

Arten hører til familien Dermophiidae og er mindre og slankere end *D. mexicanus*. Vægt, levetid og sikre ydre kønsforskelle er ikke dokumenteret; levetiden i boksen er et skøn.

Hudgift: der er ikke dokumenteret nogen giftvirkning hos arten, men ormepadder har hudkirtler, så rør ikke øjne og slimhinder efter håndtering. Vask hænder før og efter, og rør dyret så lidt som muligt.

Udbredelse og levested

Dermophis parviceps findes i Costa Rica og Panama. Colombia regnes undertiden med, men forekomsten er usikker, og landet er ikke med på kortet. De fleste kendte fund ligger i Costa Rica, blandt andet på den caribiske side. Arten kan være almindelig lokalt og findes i mange beskyttede områder. Den regnes ikke for truet.

> **Oprindelig udbredelse:** Costa Rica og Panama.

LEVESTED

D. parviceps lever i fugtig skov, både i lavlandet og i bjergskov. Den er underjordisk og graver dybt, men findes også under nedfaldne stammer og i løvlaget. I præmontan regnskov omkring 500 m over havet ligger den enkeltvis i små, kugleformede hulrum i tæt lerjord 50-65 cm under overfladen, med væggene beklædt med fint, glat ler. Om hulrummene bruges til yngel, vides ikke. Føden er ikke undersøgt hos arten; ormepadder i samme familie tager regnorme, termitter og andre smådyr i jorden.

Pasning

TERRARIET

Pasningen bygger på erfaringer med landlevende ormepadder, især *Dermophis mexicanus*, for *D. parviceps* er ikke undersøgt systematisk i fangenskab. Dyret er landlevende og graver, så pasningen handler om jorden. En kasse af tyk, tæt plastik med et tætsluttende låg og en vægt ovenpå fungerer godt: ormepadder finder hver sprække, og et dårligt lukket låg er den hyppigste vej ud. Et voksent dyr skal have mindst 50 × 30 × 35 cm med 20-25 cm løs, fugtig bund. Målet er et skøn.

Bunden skal være løs, holde på fugten og ikke klumpe: ublegede papirfibre (papirbaseret strøelse) er velprøvede, og steriliseret muldjord, gerne blandet med løv, bruges også. Kokosfibre alene kan pakke sig sammen i tarmen og bør undgås. Bunden skal være fugtig, men ikke så våd, at man kan presse vand ud af en håndfuld, og der må ikke stå vand i bunden. Et fladt stykke bark eller træ på overfladen giver et skjul lige under overfladen og gør det let at se til dyret. Små lufthuller i siderne, dækket af fint net, giver ventilation og holder foderormene inde; låget skal være uden huller. Bunden skiftes hver 4.-5. måned, og dyret eftersés samtidig.

TEMPERATUR

Arten holdes stabilt og lunt: 22-25 °C om dagen og 21-23 °C om natten. Temperaturen i jorden er ikke målt i naturen. Udsving på mere end omkring 3 °C og hurtige skift tåles dårligt. Kassen kan stå i et rum med stabil temperatur uden ekstra varme, eller en varmemåtte under den ene ende kan give en gradient, så dyret selv kan vælge mellem varmere og tørrere og køligere og fugtigere jord. Et dyr, der ligger på overfladen i stedet for at grave, har det for varmt, for koldt, for vådt eller for tørt. Vinterhvile er ikke nødvendig.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luften i kassen er næsten mættet, 90-100 %, fordi jorden er fugtig. Fugten holdes ved at sprøjte jorden og af og til vende de øverste centimeter. Mærk efter, og sprøjt, når det øverste lag føles tørt. Brug flaskevand, regnvand eller afkloreret postevand. En jævn fugtighed i dybden er vigtigere end en bestemt procent, og en lidt tørrere del af bunden giver dyret et valg.

VAND OG VANDKVALITET

Arten skal ikke have vandskål eller vanddel. Fugten kommer fra jorden, og kondens på kassens vægge er nok at drikke af. En vandskål kan gøre jorden for våd. Brug aldrig postevand med klor eller kloramin til at fugte jorden, og undgå sæbe, rengøringsmidler og håndcreme på hænder og redskaber, fordi padder optager stoffer gennem huden.

LYS OG UVB

Arten lever under jorden, og et bestemt lysprogram er ikke nødvendigt. Rummets almindelige døgnrytme med 10-14 timers lys er nok. UVB er ikke nødvendigt, og kassen holdes mørk, så dyret kan grave uforstyrret. Planter er ikke nødvendige.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Regnorme er grundfoder og tages af næsten alle landlevende ormepadder. Til den lille, slanke *D. parviceps* passer små regnorme eller ormestykker, og et voksent dyr får 5-10 små orme hver anden uge. Ormene kan leve i en fugtig papirbund i lang tid uden at dø og rådne. Grav igennem bunden mindst hver anden uge: mange tilbageværende orme betyder overfodring

eller et dyr, der ikke æder. Hvad arten selv tager i naturen, er ikke dokumenteret.

Ormene kan gødes med kalk- og vitaminpulver i deres jord 4-6 dage før fodring, men hvor meget der når frem til dyret, er uvist. Dyret ses sjældent æde. Et nyt dyr holdes derfor den første måned i en lille kasse, hvor ormene tælles ind, og bunden gennemgås hver 3.-4. dag.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

D. parviceps tilbringer næsten hele livet under jorden og ses sjældent på overfladen; et sundt dyr ligger nedgravet det meste af tiden. I naturen ligger dyrene enkeltvis, og arten holdes enkeltvis, så tilstand og tilvækst er lette at følge. Håndtering bør undgås: huden er fugtig og sart. Flyt kun dyret, når det er nødvendigt, med rene, fugtige hænder uden creme.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønsmodenhed er ikke dokumenteret hos *D. parviceps*, og kønnene kan ikke skelnes sikkert udefra. Avl i fangenskab er ikke dokumenteret.

PARRING

Befrugtningen er indre. Hvad der udløser parring, og hvordan dyrene bringes til at parre sig i fangenskab, er ikke dokumenteret. Skal dyrene holdes sammen med henblik på avl, er stabile forhold, dyb jord og rigeligt foder det vigtigste.

ÆG OG LARVER

Formeringen er ikke beskrevet hos *D. parviceps*, men arten er formentlig levendefødende og uafhængig af vand, som slægten *Dermophis*. Hos *Dermophis mexicanus* udvikles fostrene i hunnens æggeledere og lever først af blommen og siden af et næringsrigt sekret fra æggelederens væg. Kuldstørrelse og drægtighedens længde er ikke dokumenteret; boksens 1-16 unger er lånt fra *D. mexicanus*. Der er ingen yngelpleje efter fødslen.

METAMORFOSE

Er arten levendefødende som slægtningene, er der ingen klækning uden for hunnen og ingen larver, men fødsel af færdigudviklede unger. Drægtighedens længde er ikke dokumenteret, og feltet i boksen er derfor tomt. En drægtig hun skal have rigeligt foder og ro i hele perioden.

OPDRÆT AF UNGER

Nyfødte unger skal have en kasse med dyb, fugtig bund som de voksne og flyttes fra hunnens kasse, så de ikke forstyrres. Små ormestykker er første foder. Størrelse ved fødslen og vækst er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

Sundhedsbilledet bygger på erfaringer med andre landlevende ormepadder. De hyppigste problemer er:

- Dyret ligger på overfladen: bunden er for våd, for tør, for varm, for kold eller kemisk uegnet. Skift bunden, tjek temperaturen, og prøv en anden vandkilde.
- Forstoppelse: kokosfibre kan pakke sig sammen til en prop i tarmen. Brug papirfibre eller steril jord.
- Udslip: låget skal slutte tæt og have en vægt ovenpå. Selv en lille åbning er nok, og arten er slank.
- Hudbetændelse er den hyppigste kendte dødsårsag hos ormepadder i fangenskab, især hos de vandlevende arter. Hold bunden ren, og se på huden ved hvert eftersyn.
- Chytridsvamp (Bd) er påvist hos ormepadder. Nye dyr sættes i karantæne, og hænder og redskaber vaskes mellem kasserne.

Gå til en dyrlæge med forstand på padder, hvis dyret ikke æder i flere uger, taber sig eller får sår på huden.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.